

vyhověti, jest však jim znalost stát. jazyka nezbytna, zejména uváží-li se, že oprávnění a povinnosti báňských inženýrů, zákonem z r. 1871 a nař. z r. 1872 vymezené, jsou povahy po výtce osobní, tak že jejich výkon na osobu jinou přenesen býti nemůže.

Vyplývá-li však z jaz. zákona pro báňské inženýry povinnost, aby pokud povolání jsou k úkonům povahy úřední, užívali jazyka státního, a jestliže právě v důsledku tohoto zákona znalost jazyka státního stala se nutným předpokladem, aby úřední funkce, jim dřívějšími normami uložené, mohli splniti, nemůže st-1 důvodně proti nař. rozhodnutí namítati, že tyto dřívější normy od báň. inženýrů určitou kvalifikaci jazykovou nepožadovaly. Poněvadž však podle platného práva, jak bylo právě vyloženo, znalost stát. jazyka jest nutna, aby báňští inženýři mohli svoji funkci jako pomocné orgány úřadů báňských zastávat, nelze ani úřadům, které jsou povolány tyto orgány zřizovati, upírati právo, aby od uchazeče požadovaly průkaz této znalosti prvé, než ho báňským inženýrem ustanoví.

St-1 poukazuje ve stížnosti k tomu, že strany, s nimiž by jako báňský inženýr v obvodu revírního báňského úřadu v K., pro který se o autorisaci ucházel, přicházel ve styk, jsou vesměs příslušníci jazyka německého. I kdyby toto tvrzení bylo správné a kdyby se vskutku nedalo očekávati, že některá ze stran by při jednáních, jichž by se st-1 z příkazu báň. úřadu zúčastnil, používala jazyka státního, a i kdyby v rámci platných předpisů jazykových mohl se báňský inženýr při styku se stranami omeziti na používání jazyka menšinového (německého), nemohlo by přece z toho býti vyvozováno, že báňský inženýr k zastávání funkce jemu jako orgánu republiky příslušejících znalosti stát. jazyka nepotřebuje, a to již proto, poněvadž úřední funkce báň. inženýrů nevyčerpávají se podle své podstaty stykem se stranami, nýbrž zahrnují v sobě nutně také styk s úřady, zejména ovšem s báň. úřady, na jejichž vyzvání jsou podle § 4 nař. z r. 1872 povinni v obvodu revírního úřadu báňského, v němž mají své stanoviště, vykonávati všeliké práce do oboru jejich náležející. — — —

#### Č. 5873.

**Učitelstvo:** Jsou-li splněny podmínky pro nárok učitele na diétu z důvodu vedení dvojí domácnosti ve smyslu usnesení ministerské rady z 9. prosince 1919, nemůže úřad učiteli diétu ty odpírati jediné z důvodu, že manželka jeho je svým vlastním povoláním nucena zůstat v původním působišti manželově.

(Nález ze dne 16. září 1926 č. 18.610).

**Věc:** Antonín Sch. ve V. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o diétu.

**Výrok:** Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

**Důvody:** Zshr. mor. výnosem z 9. prosince 1924 rozhodla takto: Antonín Sch., zatímní odborný učitel ve V., žádal, aby mu za příčinou jeho přeložení ze služ. příčin z D. do V. byly přiznány diety za vedení



dvoji domácnosti za dobu ode dne 29. listop. 1923 do dne 30. září 1924. Zšr po slyšení mor. zv-u žádosti této nevyhovuje, ježto manželka učitele Aotonína Sch., Elfrida Sch., má samostatné zaměstnání v Dr., jsouc tam ustanovena def. učitelkou. Proti tomu podaný rekurs zamítlo min. škol. nař. rozhodnutím z důvodu výnosu rekuresem naříkaného, jakož i z toho důvodu, že manželka st-lova byla na pobyt v D. upoutána nejen bytem, nýbrž i svým povoláním.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Stížnost vytýká, že žal. úřad přezírá, že st-lova choť, kdyby se vzdala učitelské služby, nebyla by vázána na svou služ. stanici v D. Nebylo by pak překážky, aby následovala svého chotě do jeho nového místa služebního, tu však by jejímu přestěhování — jak nesporno — vadil nedostatek rodinného bytu ve V. Není ničím odůvodněn přijatý úřadem předpoklad, že by se choť st-lova nebyla přestěhovala, ani kdyby byl nalezen rodinný byt v novém působišti. Teprv z d r á h á n í jeho choti, přestěhovati se, mohlo by způsobiti ztrátu diet.

Nss musil přihlédnouti k tomu, že stran diet z důvodu nepřestěhovatelne domácnosti ženatého podle § 10 par. zák. 274/1919 třeba na učitele škol národních použití zásad usnesení min. rady z 9. prosince 1919 (oběžník min. škol. z 23. prosince 1919 č. 5272 — pres.). Nezbytnou podmínkou poskytování diet jest tu toliko, že přeložený, v daném případě st-l, nemohl přenést domácnost ženatého do nového působiště z důvodu, že jest v novém působišti nedostatek rodinných bytů. Že tyto podmínky byly v daném případě uskutečněny, úřad ve svém rozhodnutí nijakž nepopírá. Přece však odpírá st-li přiznati diety, vytýkáje, že kromě nedostatku bytů v novém působišti manželovu, který st-lovu choť poutá na pobyt v D., poutá ji na tento pobyt t é ž její učitelská služba tamtéž. Tím však úřad k podmínkám, položeným v cit. usnesení min. rady, přičiňuje ještě podmínku další, t. j. že v e d l e b y t o v é n o u z e v novém působišti zaměstnance, činícího nárok na diety z titulu dvojí domácnosti, nesmí překážeti přestěhování domácnosti ani žádný případný důvod, tkvící v osobě nějakého příslušníka domácnosti reflektantovy, jenž s ním sdílel domácnost v dřívějším působišti. Než to činí úřad bez jakéhokoli zákonného podkladu, jest proto stížnost důvodnou.

Č. 5874.

**Státní zaměstnanci:** \* Oběžník min. fin. z 5. dubna 1921 č. 3137 pres., přiznávající výhodu propočtení služební doby i těm státním zaměstnancům, kteří byli do státní služby přijati v době po 1. září 1919 do 31. prosince 1920, není právní normou, z níž by mohl nárok takový býti odvozován.

(Nález ze dne 17. září 1926 č. 18.620).

Věc: Koloman M. v S. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o propočtení služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.